HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

תרי ירחי חסירי קלא איתי להו לוי אקלע לבבל בחדסר בתשרי אמר [ח]בסים תבשילא דבבלאי ביומא רבה דמערבא אמרי ליה אסהיד אמר להו לא שמעתי מפי ב"ד מקודש אמכריז ר' יוחנן כל היכא דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ליעבדו תרי יומי גזירה ניסן אטו תשרי רבי אייבו בר נגרי ור' חייא בר אבא איקלעו להההוא אתרא דהוה ממטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ועבדי חד יומא ולא אמרו להו ולא מידי שמע רבי יוחנן ואיקפד אמר להו לאו אמרי לכו היכא דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ליעבדו תרי יומי גזירה ניסן אטו תשרי רבא הוה רגיל דהוה יתיב בתעניתא תרי יומי זימנא חדא אשתכח כוותיה ר"נ יתיב בתעניתא כוליה יומי דכיפורי לאורתא אתא ההוא גברא א"ל למחר יומא רבה במערבא א"ל מהיכא אתי א"ל מדמהריא א"ל דם תהא אחריתו קרי עליה [1]קלים היו רודפינו [2]שלח ליה רב הונא בר אבין לרבא כד חזית דמשכה תקופת טבת עד שיתסר בניסן עברה להההיא שתא ולא תחוש לה דכתיב [3]2 שמור את חדש האביב [3]שמור אביב של תקופה שיהא בחדש ניסן אמר להו רב נחמן להנהו נחותי ימא אתון דלא ידעיתו בקביעא דירחא כי חזיתו סיהרא דמשלים ליומא בעירו חמירא אימת משלים בחמיסר והא אנן מארביסר מבערינן לדידהו דמגלו להו עלמא מארביסר משלים:

מתני'

כי חזית דמשכה תקופת טבת עד שיתסר בניסן. שתקופת ניסן נופלת ביום ט"ז וקיימא לן (סנהדרין דף יג.) יום תקופה ממחיל ומנלת תקופת טבת מושכת עד שיתסר ולא שיתסר בכלל ועברה להההיא שתא משום דכתיב שמור את חדש האביב ועבר יום ט"ז ביום"כ של בני גבל בת קמון לחשבה והוה היה ערב יום"כ לבני ח"י ותמרו לו שמסיח לן כלומר ונחסור לחכול גם עתה ביום"כ הוה אמר להם לא שמעתי מפי ב"ד מקודש שיהא ביום ל' של אלול קמון לחשבה שלא היה שהות ביום לבא ולקבל עדותן וידע שלא יקדשוהו עד למחר ביום ל"א של אלול ומתוך שהמוסר בא להעיד יום"כ הוה ט"ו ביום"כ של בני גבל בת קמון לחשבה והוה היה ערב יום"כ לבני ח"י ותמרו לו שמסיח לן כלומר ונחסור לחכול גם עתה ביום"כ הוה אמר להם לא שמעתי מפי ב"ד מקודש שיהא ביום ל' של אלול קמון לחשבה שלא היה שהות ביום לבא ולקבל עדותן וידע שלא יקדשוהו עד למחר ביום ל"א של אלול ומתוך שהמוסר בא להעיד יום"כ הוה ט"ו ביום"כ של בני גבל בת קמון לחשבה והוה היה ערב יום"כ לבני ח"י ותמרו לו שמסיח לן כלומר ונחסור לחכול גם עתה ביום"כ

לוי אקלע לבבל בחדסר בתשרי. לחד עשר היה לבני גבל ועשירי לבני ארץ ישראל דעבדוה לגלול ומתוך שהמוסר בא להעיד יום"כ הוה ט"ו ביום"כ של בני גבל בת קמון לחשבה והוה היה ערב יום"כ לבני ח"י ותמרו לו שמסיח לן כלומר ונחסור לחכול גם עתה ביום"כ

אמכריז ר' יוחנן כל היכא דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ליעבדו תרי יומי גזירה ניסן אטו תשרי. לפי שהיו שלוחי ניסן מצויין לבא ושלוחי תשרי אינן מצויין לבא גזרו חכמים שאם לא הגיעו שלוחי תשרי עד יום ל' של אלול שיהא תשרי מלא ויעברו יום אחד לפי שאין שלוחי ניסן חוזרין עד שיעברו ל' יום מיום שנפטרו מבית דין ואם לא הגיעו עד יום ל' של אלול ידוע שלא נתקבלה עדותן ומתוך כך יעברו ב' ימים ראש השנה ויום הכפורים שלאחריו ואין לו תקנה לעולם. ומיהו אם נתקבלה עדותן ביום ל' של אלול ואין בית דין יכולין לקדש באותו יום מקדשין אותו למחר ואין זה נקרא מלא